

В 2012 р. основну частку валових страхових премій (91,0 %), також акумулювали 200 СК «non-life» (56,8 % всіх СК «non-life»), та 97,9 % – 20 СК «life», тобто 32,3 % всіх СК «life».

За 2011 р. основну частку валових страхових премій (92,1 %) представляли 100 СК «non-life», які склали 26,5 % всіх СК «non-life», та 95,9 % – 20 СК «life» (31,2 % всіх СК «life»).

Оцінка зміни результатів валових страхових платежів (премій, внесків) при страхуванні життя та обсягу валових страхових витрат із страхування життя протягом 2011–2015 років відображена на рис. 2.

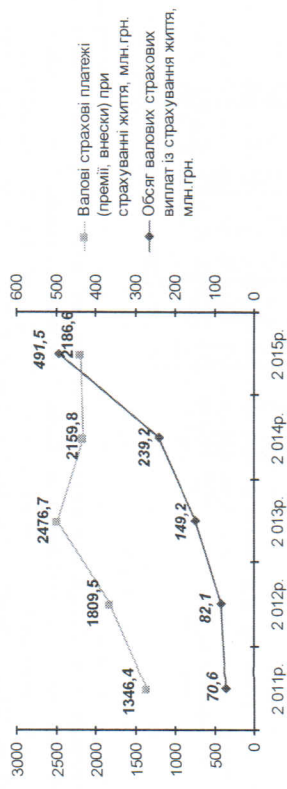

Рисунок 2. Динаміка валових страхових платежів (премій, внесків) при страхуванні життя та обсягу валових страхових витрат із страхування життя протягом 2011–2015 років, млн. грн.

Отже, страхові премії склали: за 2011 р. 1346,4 млн. грн.; за 2012 р. – 1809,5 млн. грн. (більше на 34,40 %); за 2013 р. – 2476,7 млн. грн. (більше на 36,87 %); протягом 2014 р. відбувся спад результату до 2159,8 млн. грн. (менше на -12,80 %); за 2015 р. – 2186,6 млн. грн. (більше на 1,24 %).

Представлена тенденція зміни результатів витрат із страхування життя має наступний вигляд: за 2011 р. – 70,6 млн. грн.; за 2012 р. – 82,1 млн. грн. (більше на 16,29 %); за 2013 р. – 149,2 млн. грн. (більше на 81,73 %); за 2014 р. – 239,2 млн. грн. (більше на 60,32 %); 2015 р. – 491,5 млн. грн. (більше на 105,48 %).

Підводячи підсумки, варто зауважити, що протягом 2011 р., крім значного макроекономічного покращення, яке спостерігалося на страховому ринку, частка валових страхових премій у відношенні до ВВП становила 1,7 %, а частка чистих страхових премій до ВВП склали 1,36 %; за 2012 р. частка валових страхових премій до ВВП – 1,65 % (на -0,05 % менше), частка чистих страхових премій до ВВП – 1,55 % (на 0,19 % більше); за 2013 р. частка валових страхових премій до ВВП – 2,0 % (на 0,35 % більше), частка чистих страхових премій до ВВП – 1,5 % (на -0,05 % менше); за 2014 р. частка валових страхових премій до ВВП – 1,7 % (на -0,3 % менше), частка чистих страхових премій до ВВП – 1,2 % (на -0,3 % менше); за 2015 р. частка валових страхових премій до ВВП – 1,5 % (на -0,2 % менше), частка чистих страхових премій до ВВП – 1,1 % (на -0,1 % менше) [1].

Список використаних джерел:

1. Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://nfp.gov.ua/content/informasiya-pro-stan-i-rozvitok.html>.

УДК 658.5

Наталія Шведя

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

ОСОБЛИВОСТІ КАЛЕНДАРНОГО ПЛАНУВАННЯ ПРОЕКТУ

Natalia Shveda

FEATURES OF THE PROJECT SCHEDULING

Важливе місце у плануванні проекту посідає календарне планування. Календарне планування – це процес складання й коригування розкладу, в якому роботи, що виконуються різними організаціями, пов'язуються між собою в часі з можливостями їх забезпечення різними видами матеріально-технічних та трудових ресурсів.

При календарному плануванні обов'язково повинно враховуватися дотримання заданих обмежень (тривалість та якість робіт, ліміти ресурсів) та оптимальний розподіл ресурсів.

Параметрами календарного плану в найпростішому варіанті є дати початку та закінчення кожної роботи, їх тривалість та необхідні ресурси. У більшості складних календарних планів існують до 6 варіантів моментів початку, закінчення, тривалості робіт та резервів часу. Це ранні, пізні, базові, планові і фактичні дати, реальний та вільний резерв часу.

Календарний план, як перелік тільки планових параметрів проектних робіт, втрачає свій сенс без порівняння з фактичними термінами виконання, тому частіше говорять про календарний графік. Він відбиває планові та фактичні дані про початок, кінець і тривалість кожного робочого елемента. Цілі календарного графіка:

- забезпечити часне нахолодження фінансування;
- координувати надходження ресурсів;
- часно забезпечити потреби ресурсів;
- передбачити у різні моменти часу рівень потрібних фінансових витрат і ресурсів та раціональний розподіл їх між проектами;
- забезпечити часне виконання проекту.

Існують різні способи відображення календарного плану:

1. Табличний. У таблиці подається перелік робіт на певному рівні WBS за датами початку, кінця, тривалості по кожній із робіт.
2. Діаграмний. Подання у вигляді діаграм Ганта (названа за ім'ям німецького інженера Генрі Ганта, який вперше запропонував цей інструмент календарного планування проекту).

Позитивними рисами діаграми Ганта є:

- легкість побудови та читання;
- можливість подання перебігу виконання робіт за проектом;
- дає зрозуміти ідею запасу часу його використання;
- є прекрасним засобом планування й контролю, передумовою календарного планування потреб у ресурсах;
- є умовою визначення грошових потоків;
- є ключовим документом у процесі прийняття рішень тощо.

Крім того, за допомогою діаграми Ганта керівник проекту може побачити:

- які роботи є критичними, які – некритичними;
- коли мають розпочатися і завершуватися за планом проектні роботи;
- яким є логічні зв'язки між роботами;
- яким є фактичне виконання робіт на певну дату.